

থিয়েটার

শিক্ষকৰ বাবে

- এই গোটৰ অধ্যায়বোৰৰ নামবোৰ নাটকৰ চিত্ৰনাট্য হিচাপে আৰ্হি প্ৰস্তুত কৰা হৈছে যাক অভিনয় আৰু দৃশ্যত বিভক্ত কৰা হৈছে। অধ্যায় আৰু পাঠবিভাজন কৰিবলৈ একেধাৰণা ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।
- দৃশ্য ১ = অধ্যায় ১
- দৃশ্য ১ = পাঠ ১
- দৃশ্য ২ = পাঠ
- বিদূষক পৰম্পৰাগত ভাৰতীয় থিয়েটাৰৰ এটা চৰিত্ৰ। এই চৰিত্ৰটো সংস্কৃত থিয়েটাৰত ব্যৱহাৰ কৰা হয়, দৃশ্যবোৰক হাস্যৰস আৰু আচৰণৰ সৈতে সংযোগ কৰিবলৈ। এই চৰিত্ৰটোৱে পৰিস্থিতি অনুসৰি যিকোনো ৰূপ ধৰি লই চৰিত্ৰটোৱে পৰিস্থিতি অনুসৰি যিকোনো ৰূপ ধাৰণ কৰিব পাৰে আৰু ইয়াৰ বিষয়ে ক’ব পাৰে। ইয়াত, ইয়াক শিশুসকলৰ বন্ধু হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয় যিয়ে তেওঁলোকক থিয়েটাৰৰ ধাৰণা আৰু ধাৰণাৰ সৈতে পৰিচয় কৰাই দিয়ে, তেওঁলোকে এটা কাৰ্যকলাপৰ পৰা আন এটা কাৰ্যকলাপলৈ আগবাঢ়ি যোৱাৰ সময়ত তথ্যৰ সৈতে পথ প্ৰদৰ্শন কৰে। শিশুসকলৰ বাবে গুৰুত্বপূৰ্ণ টেক-এৱেজ আৰু পাঠ বিদূষকৰ দ্বাৰা কোৱা হয়।
- এটা প্ৰশস্ত খালী কোঠা বা খেলপথাৰ — আঘাত কৰা বা তীক্ষ্ণ বস্তুৰ পৰা মুক্ত — শিশুসকলক মুক্তভাৱে ঘূৰি ফুৰাৰ বাবে প্ৰদান কৰিব লাগে।
- শিশুসকলক সেইবোৰ কৰিবলৈ কোৱাৰ আগতে শিক্ষকে কাৰ্যকলাপসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব। শিশুক চিন্তা কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ ধাৰণা বা পৰিস্থিতিৰ সৈতে আহিবলৈ দিয়াটো গুৰুত্বপূৰ্ণ। শিক্ষকক কাৰ্যকলাপসমূহ প্ৰদৰ্শন কৰাত সহায় কৰিবলৈ কিউ. আৰ. ক “ডসমূহত অতিৰিক্ত উদাহৰণ আৰু ধাৰণা দিয়া হৈছে।
- শ্ৰেণীৰ প্ৰয়োজন অনুসৰি শিক্ষকে এটা কাৰ্যকলাপ পুনৰাবৃত্তি কৰিব পাৰে।

তুমি বন্ধুবৰ্গৰ সৈতে 'ভাও ধৰা' খেলিছা
নেকি?

মই জানো তুমি বিভিন্ন পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰি
ভাল পোৱা।

মই নিশ্চিত যে তুমি তোমাৰ পুতলাৰ
সৈতে কাহিনী বনাইছা!

তুমি নিশ্চয় এখন বেলেগ
পৃথিৱীলৈ যোৱাৰ কল্পনা কৰিছা...

যদি হয়, তুমি ইতিমধ্যে থিয়েটাৰত ভাল! থিয়েটাৰ,
কাহিনীবোৰ জীৱন্ত কৰাৰ এটা আমোদজনক উপায়! তুমি
যি কল্পনা কৰা সেয়া তোমাৰ সন্মুখত ঘটিব পাৰে! ধাৰণা,
আবেগ, পৰিস্থিতি আৰু কাহিনীবোৰ জীৱনলৈ আহে যিহেতু
তুমি সেইবোৰ তোমাৰ আগত উন্মোচিত হোৱা দেখিছা।
ৰোমাঞ্চকৰ যেন লাগিছে নে?

এতিয়া, এই কাহিনী, পৰিস্থিতি আৰু আবেগৰ অংশ হোৱাৰ
কথা কল্পনা কৰা.. তুমি তোমাৰ বাস্তৱ জীৱনলৈ উভতি অহাৰ
আগতে অলপ সময়ৰ বাবে জীয়াই থকাটো ইমান ৰোমাঞ্চকৰ
নহয় নে?

আহা আমি নাটকৰ এই পৃথিৱীলৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰোঁ। ই
তোমাক হাঁহাৰ আৰু কন্দাৰ। তুমি জীৱনৰ বহুতো পাঠ শিকিবা।

নমস্কাৰ বিদূষক!

নমস্কাৰ! মোৰ নাম বিদূষক।
মই বহু বছৰ ধৰি থিয়েটাৰত
আছো। থিয়েটাৰত কি ঘটে
তাৰ প্ৰতিটো ইঞ্চি আৰু
বিৱৰণৰ সৈতে মই পৰিচিত,
আৰু মই ইয়াত থকা প্ৰতিটো
মুহূৰ্ত উপভোগ কৰো। মই
তোমাক মোৰ পৃথিৱীখনৰ
সৈতে পৰিচয় কৰাবলৈ এক
অতি-ৰোমাঞ্চকৰ যাত্ৰাত লৈ
যাম!

প্ৰথমতে, তুমি থিয়েটাৰৰ অংশ বুলি ভবা বস্তুবোৰৰ এখন
তালিকা প্ৰস্তুত কৰা।

বিস্ময়কৰ! তুমি কিবা পাহৰিছা নেকি? তোমাৰ তালিকাখন ভাল
লাগিছে! কিন্তু, তুমি তালিকাভুক্ত কৰা সকলো বস্তুৰ ভিতৰত, তুমি
'তোমাৰ চাৰিওফালে থকা ঠাই' আৰু 'তোমাৰ ভিতৰৰ ঠাই' (মন)
লিখিবলৈ মনত ৰাখিছানে? এইবোৰ হৈছে তোমাক প্ৰয়োজন হোৱা
আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ বস্তু। আহা আমি এইবোৰৰ বিষয়ে অধিক
জানো।

আহক আমি অন্বেষণ কৰোঁ!

0337CH15

কাৰ্যকলাপ ১

তুমি থকা স্থান,
তোমাৰ চাৰিওফালৰ
বস্তু, তোমাৰ নিজৰ
শৰীৰ আৰু মন,
দলৰ আনৰ সৈতে
তোমাৰ সম্পৰ্ক
আৱিষ্কাৰ কৰাৰ লগে
লগে সম্ভাৱনা আৰু
চিন্তা কৰাৰ নতুন
উপায়বোৰ অন্বেষণ
কৰিবলৈ শিকা।

দ্রুত পদক্ষেপ

কোঠা বা খেলপথাৰত যাদৃচ্ছিকভাৱে খোজ কাঢ়া। একে পথ অনুসৰণ
নকৰিবা বা বৃত্তাকাৰে নাযাবা। নিৰ্দেশ নিদিয়ালৈকে থমকি নৰবা।
আনক স্পৰ্শ নকৰিবা বা তেওঁলোকৰ ভৰিত খোজ নেপেলাবা। আপুনি
খোজ কঢ়াৰ সময়ত মনোযোগৰে শূনা আৰু নিৰ্দেশনা অনুসৰণ
কৰা।

- শিক্ষকে তোমাক খোজ কঢ়াৰ গতিৰ বিষয়ে নিৰন্তৰ নিৰ্দেশনা
দিব।
- গতি '৫' হৈছে তোমাৰ খোজ কঢ়াৰ স্বাভাৱিক গতি। গতি '১' হৈছে
আটাইতকৈ লেহেম। গতি হৈছে '১০' দ্রুততম (কোনো দৌৰা নাই)।
- আৰম্ভ কৰা। কোঠাটোত '৫' ত খোজ কাঢ়া, '৮' ত খোজ কাঢ়া
আৰু '৩' ত খোজ কাঢ়া (আৰু এনেদৰে প্ৰায় ২০-২৫ ছেকেণ্ডৰ
ব্যৱধানৰ সৈতে)।
- ইয়াৰ পিছত প্ৰায় ৪-৫ মিনিটৰ বাবে পুনৰাবৃত্তি কৰা হয় (বা যেতিয়া
শিক্ষকে অনুভৱ কৰে যে শিশুবোৰ সঠিক ছন্দত আছে), 'ফ্ৰিজ'
অন্তৰ্ভুক্ত কৰা আৰু তাৰ পিছত গতি অব্যাহত ৰাখা।

তুমি শিকিবা

সতৰ্কতা আৰু মনোযোগ,
দৃশ্যায়ন, একাগ্ৰতা, দলৰ কাম,
মুখৰ অভিব্যক্তি, আৰু শাৰীৰিক
ভাষা।

কাৰ্যকলাপ ২ তুমি এক পৰিস্থিতিত আছা!

আক্ষৰিক ভাৱে অনুশ্লেষণ কৰাৰ অৰ্থ হৈছে অজ্ঞাতৰ পৰা জ্ঞাতলৈ যোৱা। ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে নতুন বস্তু শিকিবলৈ সন্ধান কৰা। সেয়েহে, তুমি তোমাৰ চাৰিওফালৰ স্থান অনুশ্লেষণ কৰিবলৈ সাজু নেকি - যিটো হৈছে তুমি থকা কোঠা, ইয়াৰ বেৰ, মজিয়া, চাল - আৰু তোমাৰ চাৰিওফালৰ বস্তুবোৰ... আৰু তোমাৰ ভিতৰৰ স্থান - তোমাৰ মন, চিন্তা আৰু ধাৰণা কোনটো?

শিক্ষকৰ টোকা

ৱাৰ্ম-আপ হিচাপে গতিৰ কাৰ্যকলাপৰ সৈতে আৰম্ভ কৰক। বিভিন্ন গতিৰ ৪-৫ ৰাউণ্ডৰ পিছত, পৰিস্থিতিত সৰল পৰিৱৰ্তন প্ৰৱৰ্তন কৰক। উদাহৰণ ইতিমধ্যে দিয়া হৈছে। শিক্ষকে অধিক যোগ দিব পাৰে। প্ৰতিটো নতুন নিৰ্দেশনাৰ বাবে ৮-১০ ছেকেণ্ডৰ ব্যৱধান দিব পাৰে।

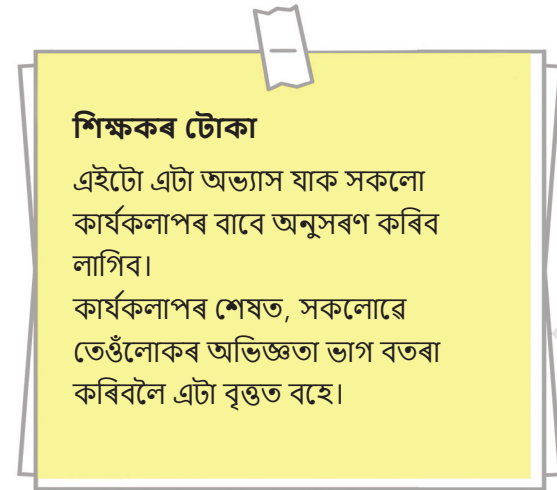
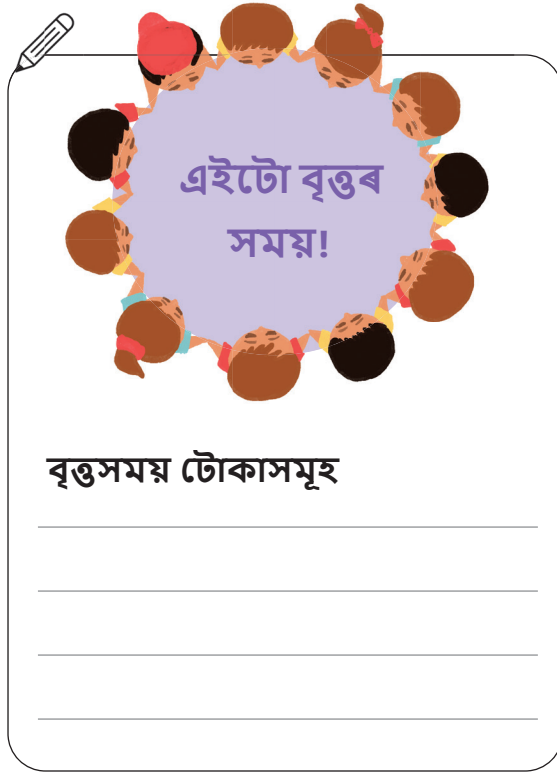
নিজকে এটা পৰিস্থিতিত কল্পনা কৰা

মৌলিক

"তুমি কাঁইটৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি থকাৰ দৰে খোজ কাঢ়া",
 "তেল বিয়পি পৰাৰ বাবে মজিয়াখন পিছল হোৱাৰ দৰে খোজ কাঢ়া",
 "তুমি কোমল কপাহৰ ওপৰত থকাৰ দৰে খোজ কাঢ়া" ... ইত্যাদি

উন্নত

"তুমি বৰফৰ ওপৰত খালি ভৰিৰে থকাৰ দৰে খোজ কাঢ়া... এতিয়া ঠাণ্ডা বতাহ বলিছে... মাফলাৰ বাহিৰে তোমাৰ গৰম কাপোৰ নাই... তীব্ৰ বতাহে ইয়াক উৰুৱাই দিছে।"

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি কাৰ্যকলাপৰ কোনটো অংশ আটাইতকৈ বেছি উপভোগ কৰিছিল? কিয়?
- আটাইতকৈ কঠিন বা ইমান আকৰ্ষণীয় নোহোৱা অংশটো কি আছিল? কিয়?
- পৰ্যৱেশৰ সময়ত তুমি লক্ষ্য কৰা নতুন বস্তুবোৰ কি আছিল?
- তুমি নিজৰ বিষয়ে শিকা এটা নতুন বস্তু কি আছিল? যদি সুযোগ দিয়া হয়, তুমি কি কি পৰিস্থিতি সৃষ্টি কৰিব?
- তুমি অনুভৱ কৰা বাস্তৱ জীৱনৰ ঘটনাৰ সৈতে তুমি যিকোনো পৰিস্থিতিৰ সম্পৰ্ক ৰাখিব পাৰিবানে?

এইটো নিশ্চয় বহুত আনন্দদায়ক আছিল! যেতিয়াই তোমাৰ কিছু মুক্ত সময় থাকে তুমি এইটো খেলিব পাৰা। কেনেকৈ? তোমালোকৰ এজনে নিৰ্দেশনা দিব পাৰা আৰু বাকীসকলে অনুসৰণ কৰিব। এইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ কিয়নো বা তুমি গ্ৰহণ কৰি থকা সকলো আনন্দৰ বাহিৰে, ই তোমাক সতৰ্ক কৰি তুলিছে। যিহেতু তুমি নিৰ্দেশনাবোৰত লগে লগে সঁহাৰি দিব লাগিব, তুমি মনোনিৱেশ কৰিবই লাগিব।

থিয়েটাৰত সতৰ্ক আৰু মনোনিৱেশ কৰাটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ, যেতিয়া এটা অনুষ্ঠান চলি থাকে। আনকি কেইছেকেণ্ডৰ বিলম্বও গোটেই অনুষ্ঠানটো নষ্ট কৰিব পাৰে।

কাৰ্যকলাপ ৩ বহা - ঘূৰা- জঁপিওৱা

ৱাৰ্ম আপ হিচাপে গতিৰ কাৰ্যকলাপৰ সৈতে আৰম্ভ কৰা।

সাৱধান হোৱা! জাপ মৰাৰ পিছত আনক স্পৰ্শ নকৰিবা বা তোমাৰ বন্ধুৰ ভৰিত নপৰিবা।

তোমাৰ শিক্ষকৰ নিৰ্দেশনা অনুসৰণ কৰা - খোজ কাঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰা।
তোমাক যেতিয়া বহিব কয় বহিবা,
তাৰ পিছত খোজ কাঢ়িবা। যেতিয়া
শিক্ষকে ঘূৰিব কব ঘূৰিবা, আৰু তাৰ পিছত খোজ কাঢ়ি থাকিবা। কেৱল
তোমাৰ ঠাইত জপিওঁৱা আৰু খোজ কাঢ়া, যেতিয়া শিক্ষকে জপিওঁৱা বুলি
কয়। ই নিৰ্দেশনাৰ গতি আৰু ক্ৰম সলনি কৰিবা। গতিকে, সতৰ্ক থাকিবা!

মৌলিক

কাৰ্য্যবোৰ সলনি কৰা! এতিয়া, বহা মানে ঘূৰা
ঘূৰা মানে জপিওঁৱা আৰু জপিওঁৱা মানে বহা
(গতি আৰু ক্ৰম সলনি কৰা)।

বহা

পাক

জাম্প

উন্নত

আন শব্দৰ সৈতে বহা, ঘূৰা আৰু জপিওঁৱা সলনি কৰা।
উদাহৰণ স্বৰূপে - ইডলি মানে বহা, বড়া মানে থিয় হোৱা আৰু চান্দাৰ মানে জঁপিওৱা।
শিক্ষকে এটা কাহিনী নিৰ্মাণ কৰিব পাৰে আৰু এই শব্দবোৰ ইয়াত লুকুৱাই ৰাখিব পাৰে।
উদাহৰণ স্বৰূপে, কালি, মোৰ বন্ধুৱে তাইৰ দুপৰীয়াৰ আহাৰৰ বাকচত বড়া আনিছিল। তাই
মোৰ সৈতে এটা টুকুৰা ভাগ বতৰা কৰিছিল, কিন্তু তাত চান্দাৰ নাছিল।

এতিয়া আন এখন খেল
খেলোঁ আহা যাৰ বাবে তুমি
আগৰ খেলতকৈ অধিক
সতৰ্ক আৰু মনোনিৱেশ
কৰিব লাগিব।
তুমি সাজু নে?

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি কাৰ্যকলাপৰ কোনটো অংশ আটাইতকৈ বেছি উপভোগ কৰিছিলো? কিয়?
- আদেশবোৰৰ অৰ্থ আন্তঃপৰিৱেশ কৰাটোৱে ইয়াক অধিক জটিল কৰি তুলিছিল নেকি?
- ইডলি, বড়া আৰু চাম্বাৰ সলনি কৰিবলৈ তুমি কি ব্যৱহাৰ কৰিবা?

এইটো বৃত্তৰ
সময়!

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

তুমি ভাল খেলিছা। তুমি পৰৱৰ্তী স্তৰৰ বাবে সাজু!
কিন্তু মই নিশ্চিত যে তুমি উপলব্ধি কৰিছা যে
তোমাক অধিক অনুশীলনৰ প্ৰয়োজন। যেতিয়াই
তুমি কিছু আজৰি সময় পায়, এই খেলবোৰ খেলা।
তুমি কেৱল আনন্দ কৰাই নহয়, লগতে তোমাৰ
দক্ষতা উন্নত কৰিব। আমি পৰৱৰ্তী সময়ত কি
কৰিম জানিব বিচাৰো?

দৃশ্য ২—কথা নোকোৱাকৈ যোগাযোগ কৰা

যোগাযোগ আমাৰ জীৱনৰ অন্যতম গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। যোগাযোগ কি? এয়া হৈছে দুই বা ততোধিক লোকৰ মাজত হোৱা ধাৰণা, চিন্তা বা অনুভূতিৰ ভাগ-বতৰা।

তুমি তোমাৰ পৰিয়ালৰ সদস্য আৰু বন্ধুবৰ্গৰ সৈতে কথা পতা নোহোৱা এটা দিন কল্পনা কৰিব পাৰিবানে??

কিন্তু অপেক্ষা কৰা। যোগাযোগ কেৱল কথা কোৱাই নেকি? আমি কথা কোৱা বন্ধ কৰিব পাৰোঁ নেকি কিন্তু তথাপিও যোগাযোগ কৰিব পাৰোঁনে? আমি বাৰ্তালাপত কোৱা নাই যদিও বহুতো কথা যোগাযোগ কৰা নাই নেকি?

তুমি জানেনে যে আমাৰ মাজৰ কিছুমানে হাতৰ অঙ্গভঙ্গিৰে সাংকেতিক ভাষাত কথা কয়?

এয়া সম্ভৱ হয় নে নহয় চাওঁ আহা এইটো নিজে কথা কোৱাতকৈ অধিক আনন্দদায়ক হ'ব পাৰে!

- মাটি খনন কৰা
- বৰ্ছী টানি আছে

কাৰ্যকলাপ ৪ ফ্ৰীজ আৰু জাস্টিফেণ্ট

শিক্ষকৰ পৰা হাততালি শুনালৈকে যাদৃচ্ছিকভাৱে খোজ কাঢ়া। যেতিয়া তোমাৰ শিক্ষকে হাততালি দিয়ে, তুমি মূৰ্তিৰ দৰে স্থিৰ হবা। শিক্ষকে তোমালোকৰ এজনক বাছনি কৰিব। আনসকলে সেই শিশুটোৰ কাৰ্যৰ অৰ্থ অনুমান কৰিব। আকৌ তুমি হাততালি শুনালৈকে সকলোৱে যাদৃচ্ছিকভাৱে খোজ কাঢ়া। আৰু এইটো অব্যাহত ৰাখা।

তোমাৰ অনুমানবোৰ যিমান সম্ভৱ সৃষ্টিশীল, ধেমেলীয়া আৰু আকৰ্ষণীয় কৰি তুলিবা কিয়নো কোনো শুদ্ধ বা ভুল উত্তৰ নাই!

- খোৱা পানী
- কাৰোবাক মাতিছে

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি কাৰ্যকলাপৰ কোনটো অংশ আটাইতকৈ বেছি উপভোগ কৰিছিলি?
- সকলো বোৰ কাম সহজ আছিল নেকি চিনাক্ত কৰিবলৈ? কিয়?
- আজি তুমি শিকা নতুন কাৰ্য্যবোৰ কি?
- তুমি এই কাৰ্যকলাপটোত কি নতুন উপাদান যোগ দিবা?

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

মৌলিক - কিছুমান ভঙ্গী

শিক্ষকে হাততালি মাৰিলে বিভিন্ন ভংগীমা ধৰি লোৱা আৰু স্থিৰ হৈ ৰোৱা। উদাহৰণ স্বৰূপে - থুঁতৰিৰ ওপৰত হাত দিয়ক (চিন্তা কৰা), কেৱল হাত ব্যৱহাৰ কৰি 'কি?' সুধিবা।

উন্নত - কিছুমান ভঙ্গী

এটা কাৰ্য্য দেখুওৱা বিভিন্ন ভঙ্গী ধৰি লোৱা আৰু শিক্ষকে হাততালি মাৰিলে স্থিৰ হৈ ৰোৱা। উদাহৰণ স্বৰূপে - খেতি, পেইণ্টিং, কাঠ কটা আদি।

- এটা বাস্কেট কঢ়িয়াই লৈ গৈছে
- বিজয়ী

আচৰিত! সেইটো আনন্দদায়ক আছিল! যেতিয়াই আপুনি মানুহক বিভিন্ন ভঙ্গীত, ঘৰত, ৰাস্তাত বা তুমি যিকোনো ঠাইলৈ যোৱা দেখা পোৱা, ইয়াক এক আকৰ্ষণীয় অৰ্থ দিবলৈ চেষ্টা কৰা। অৱশ্যে তোমাৰ মনত! বিশ্বাস কৰা এইটো বহুত আনন্দদায়ক হ'ব! নতুন অৰ্থ দিয়াৰ এই সামৰ্থ্যই তোমাৰ সৃষ্টিশীলতা গঢ়ি তোলে। সৃজনশীলতা হৈছে নতুন, মৌলিক আৰু কেতিয়াবা অস্বাভাৱিক কিবা প্ৰস্তুত কৰাৰ সামৰ্থ্য। সেইবোৰ হৈছে এনে ধাৰণা যি যোগাযোগ, সমস্যা সমাধান কৰা বা কেৱল আনন্দ কৰাত সহায় কৰে। সৃষ্টিশীলভাৱে চিন্তা কৰাৰ এই সামৰ্থ্যই তোমাক ডাঙৰ হোৱাৰ লগে লগে সহায় কৰিব।

থিয়েটাৰত, তুমি ইয়াক বিভিন্ন দৃশ্য আৰু দৃশ্য সৃষ্টি কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰা। নতুন দৃশ্য আৰু দৃশ্য সৃষ্টি কৰাৰ কথা ক'লে, পৰৱৰ্তী কাৰ্যকলাপটো কেৱল সেইটোৱেই!

কাৰ্যকলাপ ৫ গোট গাঁথনি

এটাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা
সুৰক্ষিত আশ্ৰয়

নিৰ্দেশনাসমূহ: তোমাক এটা কীৰ্ড দিয়া হৈছে।

তুমি তোমাৰ গোটত ৩ মিনিটৰ বাবে আলোচনা আৰু
পৰিকল্পনা কৰিব পাৰা। গোটটোৰ সকলোৱে দৃশ্যটো চিত্ৰিত
কৰিবলৈ বিভিন্ন স্থিতি লয়। তোমাক আঘাত কৰিব পৰা কঠিন
স্থিতি গ্ৰহণ নকৰিবা। মনত ৰাখিব, গোটেই বিষয়টো চিত্ৰিত
কৰিবলৈ সকলোৰে স্থিতি সমানে গুৰুত্বপূৰ্ণ। অভিনয় বা
চিত্ৰায়নকৰ সময়ত কোনো কথা কোৱাৰ অনুমতি দিয়া নহয়।

মৌলিক

‘টিভি চোৱা’, ‘ক্ৰিকেট’, ‘বাছ’, ইত্যাদি দিব
পাৰি। শিক্ষাৰ্থীসকলে যিমান সম্ভৱ সিমান বিৱৰণ
দেখুৱাবলৈ পদবোৰ গ্ৰহণ কৰিব লাগিব।

উন্নত

‘বজাৰ’, ‘কৃষি’, ‘বিবাহ’, ইত্যাদি, জটিলতা বৃদ্ধি কৰে।
বিৱৰণৰ প্ৰতি মনোযোগ দিব।

শিক্ষকৰ টোকা

শ্ৰেণীৰ শক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ
কৰি শিশুসকলক ৫-৬
গোটত বিভক্ত কৰক।

অনুমান কৰা এই
গাঁথনিবোৰৰ অৰ্থ কি

আলোচনা আৰু প্ৰতিক্ৰিয়া

- তুমি কাৰ্যকলাপৰ কোনটো অংশ আটাইতকৈ বেছি উপভোগ কৰিলা? কিয়?
- কোনটো গাঁথনি সৃষ্টি কৰা আটাইতকৈ কঠিন আছিল?
- তুমি কোনটো গাঁথনি সৃষ্টি কৰিব বিচাৰা?
- তুমি নিজৰ বিষয়ে শিকা এটা নতুন বস্তু কি?

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

তুমি দেখিছিলানে যে সৃষ্টিশীলতাই তোমাক নতুন বস্তু তৈয়াৰ কৰা বা উদ্ভাৱন কৰাত কেনেদৰে সহায় কৰিব পাৰে! কথাৰ অবিহনে এটা ধাৰণা উপস্থাপন কৰিবলৈ যথেষ্ট সৃজনশীলতাৰ প্ৰয়োজন। তুমি এইটো ভালদৰে কৰিছা! যিহেতু আপুনি যোগাযোগ কৰিবলৈ কেৱল তোমাৰ শৰীৰ ব্যৱহাৰ কৰিছে, ইয়াক শাৰীৰিক ভাষা বুলি কোৱা হয়। তুমি তোমাৰ হাত, ভৰি, মুৰ আৰু ধড়ক ভাষা এটাত শব্দ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰি আছা।

সেয়া হৈছে সৃজনশীলতা!

তোমাৰ বন্ধুবৰ্গৰ সৈতে প্ৰতিটো গোটত সৃজনশীলতাৰ বিষয় আলোচনা কৰা। আন সকলোৰে পৰা 'বেলেগ ধৰণে চিন্তা কৰা' কিমান আশ্চৰ্যজনক পৰ্যবেক্ষণ কৰা। তোমাৰ ঘৰৰ পৰা বা তুমি অনুভৱ কৰা আন পৰিস্থিতিৰ পৰা এনে উদাহৰণ ভাগ বতৰা কৰা।

কাৰ্যকলাপ ৬ যাদুকৰী গাঁত(বস্তু)

নিৰ্দেশনা - আহা আমি এটা বৃত্তত বহোঁ। আমি এতিয়া এটা মূৰ গণনা কৰিম। শিক্ষকে যিকোনো এটা নম্বৰ কব। যেতিয়া তোমাৰ নম্বৰটো কোৱা হয়, তুমি বৃত্তটোৰ কেন্দ্ৰলৈ যাবা, য'ত অদৃশ্য যাদুকৰী গাঁত থাকে। তুমি তাৰ পৰা এটা বস্তু বাছনি কৰি আৰু ইয়াক এনেদৰে প্ৰণয়ন কৰা যেন তুমি অদৃশ্য গাঁতৰ পৰা লোৱা বস্তুটো ব্যৱহাৰ কৰি আছা। আন শিশুৱে তোমাৰ বস্তুটো অনুমান কৰিব।

পৰামৰ্শ: কেৱল তোমাৰ কাৰ্য্যই নহয় (শৰীৰৰ অংগী-ভংগী), কিন্তু তোমাৰ অভিব্যক্তিয়ে মানুহক ভালদৰে বুজাত সহায় কৰে।

তাই এটা বল ধৰি আছে নে
এটা গধুৰ শিল লৈ আছে?
(কাৰ্যত, দুয়োটা সম্ভৱ,
কিন্তু অভিব্যক্তিত, ই পৃথক
হ'ব পাৰে)। তুমি কি ভাবা?

মৌলিক

কলম, কিতাপ, কফি মগ ইত্যাদি (পৰামৰ্শ দিয়া কাৰ্যত বস্তুটো ব্যৱহাৰ কৰি)। উদাহৰণ স্বৰূপে, কলম – লিখা, কিতাপ – পৃষ্ঠাটো লুটিয়াই পঢ়া, কফি মগ – ইয়াৰ পৰা খোৱা আৰু গৰমৰ দৰে প্ৰতিক্ৰিয়া কৰক।

উন্নত

হাতুৰী আৰু নখ, পাচলি আৰু চুৰি, টুথব্ৰাছ আৰু পেণ্ট
(শিক্ষার্থীসকলে দেখুৱায় কেনেদৰে বস্তু দুটা একেলগে ব্যৱহাৰ
কৰা হয়)।

তাই হাতত ধনু আৰু
কাড় লৈ এখন যুদ্ধক্ষেত্ৰ
দেখুৱাবলৈ চেষ্টা কৰি
আছে। ছবিখনত কি সলনি
কৰিব পাৰি বুলি তুমি
ভাবা?

আলোচনা আৰু প্রতিক্রিয়া

- কেইটা
বস্তু-ক্রিয়া তুমি অনুমান কৰিবলৈ
সক্ষম হৈছিলো?
- কোনটো বস্তু-ক্রিয়া
আটাইতকৈ কঠিন আছিল
সৃষ্টি কৰিবলৈ?
- কোনবোৰ বস্তু তুমি অদৃশ্য গাঁতৰ পৰা
পাবলৈ বিচাৰা?
- এই কাৰ্যকলাপৰ পৰা তুমি শিকা এটা
নতুন বস্তু জনোৱা।

বৃত্তসময় টোকাসমূহ

গতিকে, তোমাৰ কামৰ বাহিৰে
(শাৰীৰিক ভাষা) সমানে কি গুৰুত্বপূৰ্ণ?
তোমাৰ অভিব্যক্তি। অভিনয় কৰোঁতে তোমাৰ মুখত যি আছে সেয়া অতি
গুৰুত্বপূৰ্ণ হৈ পৰে। তুমি কি কৰি আছা, যেতিয়া তুমি শাৰীৰিক ভাষা আৰু
অভিব্যক্তি একেলগে ৰাখা? তুমি যোগাযোগ কৰিছা। এইটো সৃষ্টিশীলতাৰ
বাবে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। যদি তুমি তোমাৰ ধাৰণাটো আনক জনাব নোৱাৰা,
তেনে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ধাৰণাটোও নষ্ট হ'ব পাৰে।

থিয়েটাৰ হৈছে কাহিনী সৃষ্টি কৰা আৰু দৰ্শকক কোৱা। সঁচা? গতিকে,
যদি তুমি সৃষ্টিশীল ধাৰণাসমূহৰ সৈতে ভাল, তেন্তে তুমি যোগাযোগ
কৰিবলৈও শিকিব পাৰিবা।

সেয়েহে নিয়মিতভাৱে থিয়েটাৰৰ সৈতে জড়িত হৈ থকাটোৱে কেৱল
তোমাক সৃষ্টিশীলভাৱে বৃদ্ধি কৰাত সহায় নকৰে, বৰঞ্চ তোমাৰ যোগাযোগ
দক্ষতাও উন্নত কৰিব। যদি তুমি ভালদৰে প্ৰকাশ কৰিব পাৰা তেন্তে তুমি
ভালদৰে বুজি পাবা

আমি এতিয়া এই সৃজনশীলতা আৰু যোগাযোগক পৰৱৰ্তী স্তৰলৈ লৈ
যাম।

